

מצויינים. הם היו תופסים בחורות צעירות, סתם פרייריות, והיו מצלמים אותן עירור מות. זה היה הבידור המקובל שלהם. הם היו מבטיחים להן תפקידים, או משהו, אני לא יודעת. הם היו לוקחים אותי ל' היות המוכירה שלהם. אני הייתי צריכה, כאילו, לקבל את הבחורות שעורכים להן מיבחניבר. בהתחלה זה בידר אותי, אבל אחר כך נמאס לי והסתלקתי.

אני חושבת שבסך-הכל הצלחתי להדהים את כל פסטיבל קאן. הייתי לבושה בבגדים שהוציאו לכולם את העיניים, הייתי באה עם מחשופים עד הטבור, וכל מיני דברים כאלה. כולם השתגעו מזה.

אצלנו בארץ מפחדים מקסס. אני יודעת שיש לי over-sex, ואני לא מתביישת בזה. אני חושבת שזה בהחלט יתרון. אין לי מה להסתיר את זה. אבל שם יודעים איך להתייחס לזה.

אחד הערבים הכי מסעירים שהיו לי שם זה היה כשהצלחתי לעלות על יאכטה של המיליונר קמפארי, זה בעל-הינות ה' מפורסם. הוא ערך נשף משגע, והשתתפו בו רקס האריסון, אורסולה אנדרס וקארול בייקר.

במסיבה הזאת קרה לי משהו גורא מצ' חיק. הייתי לבושה באותה השמלה ש' לבשה אורסולה אנדרס, שמלה ירוקה עם מחשוף עד הטבור. כל הצלמים נורא הת' להבו מזה, וכולם צילמו את שתינו ביחד. זה היה נהדר. בכלל ביליתי שם כליכך הרבה שלא היה לי זמן לפלורטים. הייתי עסוקה יותר מדי בבילויים.

★ ★ ★

בחורים כמו בחורות

משם נסעתי לברלין, שם חיכו לי רפי רוט, המיליונר שבונה בניינים, זאב ברלינסקי ושמעון עדן. הכרתי המון גברים גרמניים, הישראלים שם הם חברה סגורה נורא. היתה לי בברלין דירה ר'

עם מאסיאס

הזמר האלזירי שביקר בארץ. גם בארץ הצליחה אילנה להתיידד עם אמנים זרים, להיות נוכחת בכל הצגות-הבכורה שלהם.

מפאריס נסעתי לציריך. בציריך נסעתי לי באולדסמוביל פתוח, אדום. פתאום אני שומעת את החברה מדברים בעברית: „איזו מכונית! איזו חתיכה!“ אני מסתור בבת ואת מי אני רואה? לא פחות ולא יותר מאשר קבוצת-הכדורגל של מכבי תל-

עם רובר חוסיין

התיידדה אילנה, לדבריה, כמו עם שחקנים רבים אחרים. היא הכירה את שון קונרי, רקס האריסון, ג'ורג' המיסטון וג'ון מהחיפושיות.

כזה, זה בכלל לא פולקלור. אחד, עשיר נורא, שהיו לו שלוש נכור ניות.

בדירה היתה גם טלביזיה, כמובן. קודם הוא הראה לי שלושה ימים את ברלין. היה לי שם נורא קר. הגרמנים הם נורא אפטיים. הם שיכורים כל הזמן, מהבוקר עד הערב, וזה הגעיל אותי נורא. אני השתגעתי מהם. חוץ מזה הם מוזרים נורא. רואים שם בחורות ומתברר שהן בחורות, ורואים בחורים ומתברר שהם בחורות. יום אחד נשבר לי מהכל ונסעתי לפאריס.

הגעתי לפאריס, ופגשתי שם את דריו מורנו. הכרתי אותו עוד בארץ. בארץ הוא לא הצליח, אבל בחו"ל הוא מאד עשיר. הוא אוהב את עצמו נורא. הוא הכין לכבודי מסיבת-קוקטייל, שבה היו רק גברים. הוא לא אוהב נשים. יצאתי איתו. המשותף בינינו הוא, כנראה, ששנינו נו אוהבים לאכול. הוא היה המלווה הי קבוע שלי, ודרכו הכרתי אנשים.

★ ★ ★

כמו בתייענה

רייתי כפאריס שלושה חודשים. דרך דריו הכרתי את בעלה של סופי הארדי. הוא הפך להיות הסוכן שלי. מיציתי את כל פאריס, הייתי במקסיים, בליזו, בטור דז'ין. עשיתי חיים משוגעים.

הכרתי בחור אחד שיש לו בית-חרושת לחרסינה. הכרתי את המנהל של הגאלרי לאפאייט, מסייה דה'קארה. ועוד המון גב' רים.

אספתי נעליים לחורף, חמישה-עשר זר' גות, וחמישה זוגות סנדלים. אכלתי אצל קסקאד יום לאחר שאכלו שם אליזבט טיילור ובעלה. הופעתי לגאלה של הישר' ראלים באולמפייה כשאני לבושה בשמלה ארוכה עם נוצות בתייענה. כולם השתגעו ממני, אבל אני חושבת שההופעה של כרמון היא קאטאסטרופה, מין מישימש

מועדון העירוב

הערב המשוגע ביותר של בפאריס היה כשלקחו אותי לאיזה מועדון ושם

הקורבן של דריו

בעתון צרפתי איסי פארי: „דריו מורנו נראה מחייך בשפמו ובעיניו הירוקות, ואיש אינו מתפלא על כך כשרואים אותו עם ישראלית יפהפיה. אומר דריו: אילנה תהפוך לקורבן השלישי שלי.“

אביב. סוף-סוף לראות אנשים נורמליים. זהו. ואחר כך חזרתי לארץ. לפני זה עוד הספקתי לעלות עם ארבעה יפאנים להר"י הקרח בגרינדוויל. אבל בארץ הכי טוב.

קיבלתי שוק. הסתובבו שם עשרות גברים ונשים עירומים. ברחתי משם כל עוד נשמתי בי. במשך שבוע ימים הייתי בטור' זה שאני אקיא כל הזמן, כי המראה הזה לא נשכח ממני.

על הבד בסרט הישראלי אף מילה למורגנשטיין — זוהי אילנה פדרמן. בארץ לא הולך לה, היא אומרת, משום שהיא יותר מדי סקסית. היא עברה את כל מיבחי-הבד הישראליים, והסקס הכשילה.

מכנסיים הדוקים, חולצות בעלות מחשוף פים, ממדים שלא היו מביישים אפילו סקסית מופגנת שהועלתה פעם אפילו את מרילין מונרו, הליכה

OVER-SEXED

סקסיק'י אילנה הביאה עמה תלבושות שאס תופיע בהן ברחובות תל-אביב, תעורר סקנדל.